

ΤΕΧΝΗ & ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ART & HUMAN RIGHTS TODAY

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
THE RIGHT TO BE HUMAN

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ • FREE PARTICIPATION FOR THE PUBLIC

Τα δικαιώματα του ανθρώπου, η πολιτική, οι λογοκρισίες, το στίγμα-λειτουργία της τέχνης και οι νομικές, κοινωνικές και θεσμικές πιυχές αυτού του πλαισίου, αποτελούν τον πυρήνα της συγκεκριμένης ημερίδας. Ομιλητές και κοινό συζητούν για το τι συμβαίνει όταν το δικαίωμα άσκησης της ελεύθερης καλλιτεχνικής έκφρασης έρχεται αντιμέτωπο με απόπειρες αμφισβήτησης, περιστολής ή και καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν συγκρούεται με συντηρητικά ή αυταρχικά καθεστώτα σε μια εποχή έξαρσης των φαινομένων μισαλλοδοξίας και ξενοφοβίας.

The core idea behind this day-long conference is human rights, politics, censorship, and the function of art and its legal, social and the institutional aspects in their context. Speakers and audience dialogue on the human right of freedom of expression and its confrontations, challenges and restrictions by conservative or authoritarian regimes in a boom era of intolerance and xenophobia.

- 10:00** Έναρξη - Καλωσόρισμα
Γιάννης Μπουτάρης - Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Έλλη Χρυσίδου - Αντιδήμαρχος Πολιτισμού, Παιδείας & Αθλητισμού
- 10:00-11:30** ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ | Τέχνη & Ανθρωπισμός
Ομιλητές: Θάλεια Βραχοπούλου (PhD, καθηγήτρια εικαστικών τεχνών, John Jay College of Criminal Justice of the City of New York University), Χάρης Σαββόπουλος (ιστορικός τέχνης, αν. καθηγητής, Τμήμα Εικαστικών & Εφαρμοσμένων Τεχνών - Σχολή Καλών Τεχνών, ΑΠΘ), Συραγώ Τσιάρα (ιστορικός τέχνης, επιμελήτρια, διευθύντρια ΚΣΤΘ & έης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης)
Συντονισμός: Μαρία Τσαντσάνογλου (ιστορικός τέχνης, επιμελήτρια, διευθύντρια ΚΜΣΤ)
- ΣΥΖΗΤΗΣΗ**
- 11:30-12:00** ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ
- 12:00-12:30** ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ | «Με βάση την αλήθεια». Δικαιώματα του ανθρώπου και σύγχρονη τέχνη.
Ομιλήτρια: Beral Madra (κριτικός τέχνης, επιμελήτρια)
- 12:30-14:00** ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ | Τέχνη - Πολιτική - Λογοκρισίες
Ομιλητές: Λία Γυϊόκα (ιστορικός-θεωρητικός τέχνης, επ. καθηγήτρια, Τμήμα Αρχιτεκτόνων & Μηχανικών - Αρχιτεκτονική Σχολή, ΑΠΘ), Γιάννης Σταυρακάκης (καθηγητής & πρόεδρος, Τμήμα Πολιτικών Επιστημών, ΑΠΘ), Κώστας Τσιτσελίκης (καθηγητής, Τμήμα Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών - Σχολή Οικονομικών και Περιφερειακών Σπουδών, ΠΑΜΑΚ, πρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου)
Συντονισμός: Ανδρέας Τάκης (επ. καθηγητής, Νομική Σχολή, ΑΠΘ, πρόεδρος ΔΣ ΚΜΣΤ)
- ΣΥΖΗΤΗΣΗ**
- 14:00-15:00** ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ | Lucile Bertrand, Amnesia
- 15:00** Ολοκλήρωση Εργασιών

Επιμέλεια ημερίδας: Θάλεια Βραχοπούλου, Συραγώ Τσιάρα
Οργάνωση & Παραγωγή ημερίδας:
Διεύθυνση Πολιτισμού & Τουρισμού - Δήμος Θεσσαλονίκης,
Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης - Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης

ΗΜΕΡΙΔΑ
CONFERENCE

ΣΑΒΒΑΤΟ
SATURDAY

11.03.17
Lab'attoir

- 10:00** Welcoming
Yiannis Boutaris - Mayor of Thessaloniki, Elli Chrysidou - Deputy Mayor for Culture, Education & Sports
- 10:00-11:30** 1ST SESSION | Art & Humanism
Speakers: Thalia Vrachopoulos (PhD, visual arts professor, John Jay College of Criminal Justice of the City of New York University), Harry Savopoulos (art historian, associate professor, School of Visual and Applied Arts - Faculty of Fine Arts, AUTh), Syrago Tsiara (art historian, curator, director of CACT & 6th Thessaloniki Biennale of Contemporary Art)
Moderator: Maria Tsantsanoglou (art historian, curator, SMCA director)
- DISCUSSION**
- 11:30-12:00** BREAK
- 12:00-12:30** KEYNOTE SPEECH | "Based in truth". Human Rights and Contemporary Art
Speaker: Beral Madra (art critic, curator)
- 12:30-14:00** 2ND SESSION | Art - Politics - Censorships
Speakers: Lia Yoka (art historian-theoretician, assistant professor, Faculty of Engineering - School of Architecture, AUTh), Yannis Stavrakakis (professor & Head, School of Political Sciences, AUTh), Kostas Tsitselikis (professor, Department of Balkan Slavic and Oriental Studies - School of Economic and Regional Studies, UoM, president of the Hellenic League for Human Rights)
Moderator: Andreas Takis (assistant professor, Faculty of Law, AUTh, president of the SMCA Board of Administration)
- DISCUSSION**
- 14:00-15:00** ART SCREENING | Lucile Bertrand, Amnesia
- 15:00** Conclusions

Coordination of the one day conference: Thalia Vrachopoulos, Syrago Tsiara
Production of the one day conference:
Directorate of Culture & Tourism-City of Thessaloniki,
State Museum of Contemporary Art - Contemporary Art Center of Thessaloniki

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ / PARALLEL SCREENINGS

Life Through the Eyes of Other

Πρόγραμμα προβολών ντοκιμαντέρ μικρής διάρκειας - life stories από τους φοιτητές του Τμήματος Κινηματογράφου της Σχολής Καλών Τεχνών ΑΠΘ. Επιμέλεια προγράμματος: Δέσποινα Μουζάκη (παραγωγός, πρόεδρος Τμήματος Κινηματογράφου - Σχολή Καλών Τεχνών, ΑΠΘ)

Visual Comments, "after..."

Εικαστικά σχόλια έργων της σύγχρονης τέχνης από φοιτητές του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών - Σχολή Καλών Τεχνών, ΑΠΘ. Επιμέλεια προγράμματος: Χάρης Σαββόπουλος

Life Through the Eyes of Other

Short film documentaries by students from the School of Cinema Studies - Faculty of Fine Arts, AUTh. Programme coordinator: Despoina Moyzaki (producer, president of the School of Cinema Studies - Faculty of Fine Arts, AUTh)

Visual Comments, "after..."

Art comments on contemporary art works by students from the School of Visual and Applied Arts - Faculty of Fine Arts, AUTh. Programme coordinator: Harry Savopoulos

Η ημερίδα εντάσσεται στο πρόγραμμα «Το Δικαίωμα να είσαι Άνθρωπος», με την ομότιτλη έκθεση στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, στο Goethe Institut Θεσσαλονίκης και στον ΟΤΕ, σε επιμέλεια Θάλειας Βραχοπούλου και Χάρη Σαββόπουλου.

The one day conference is part of the programme "The Right to be Human" along with the same titled exhibition hosted in the Contemporary Art Center of Thessaloniki, the Goethe-Institut Thessaloniki, and OTE, curated by Thalia Vrachopoulos and Harry Savopoulos.

«...την τέχνη χίλιοι την χαίρονται και ένας την πληρώνει»

Όσο το σκέφτομαι τόσο με ενοχλεί και άλλο τόσο με διασκεδάζει. Το ξανασκέφτομαι και διαφωνώ. Ποιος είναι εκείνος ο ένας που την πληρώνει; Γιατί να την πληρώνει μόνο ένας; Δεν είναι καθόλου δημοκρατικό και άλλο τόσο πολιτικά ορθό. Δηλαδή ο ένας και πληρώνει και ενδεχομένως να στερείται το δικαίωμα της χαράς. Ή μήπως πληρώνει και με τον «παρά» του χαίρεται την τέχνη; Και στο κάτω της γραφής, στην σημερινή παγκοσμιοποιημένη κουλτούρα τι σημαίνει έχω πρόσβαση στη χαρά της τέχνης;

Λοιπόν διαφωνώ. Ας το γυρίσω ανάποδα: την τέχνη ένας τη χαίρεται και χίλιοι την πληρώνουν. Πιο κοντά στη πραγματικότητα; Την πραγματικότητα της σύγχρονης τέχνης.

Γιατί στον έρωτα, από όπου δανείστηκα τον συλλογισμό του Χριστιανόπουλου, ισχύει ο αρχικός συλλογισμός: χίλιοι τον χαίρονται και ένας τον πληρώνει.

“...a thousand to enjoy the art but only one pays”

The more I think about it the more it annoys and at the same time amuses me. I think it over and disagree. Who is that one who pays for it? Why only one has to pay for it? This is not democratic either politically correct. Thus one pays and probably at the same time is denied the right of joy. Or perhaps he pays and enjoys art with his money? And after all, in today's global culture, what does “I have access to fine art” mean?

Well I disagree. Let's turn it upside down: one enjoys the art and a thousand pay for it. Is this closer to reality? The reality of contemporary art.

Because in love, referring to Christianopoulos' thoughts, the original quote is true: a thousand to enjoy and one to pay.

Περί τέχνης και λογοκρισίας

Είναι κάτι διακριτό η λογοκρισία στην τέχνη από την υπόλοιπη λογοκρισία; Παραδείγματα από τον 20ό και τον 21ο αιώνα.

About art and censorship

Is art censorship distinct from other forms of censorship? Examples from the 20th and the 21st century.

Άμεση και έμμεση λογοκρισία στην εποχή της μετα-αλήθειας

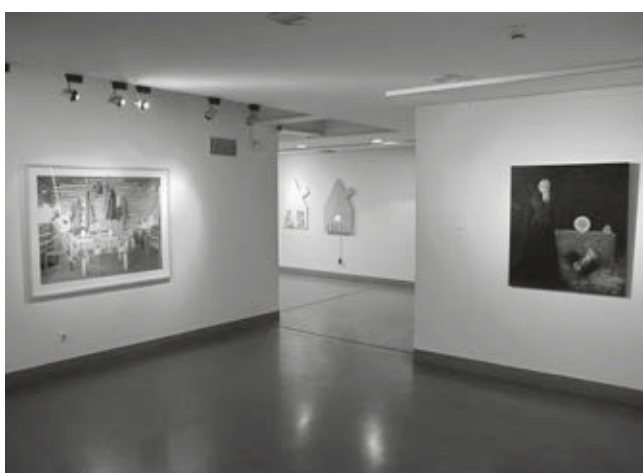
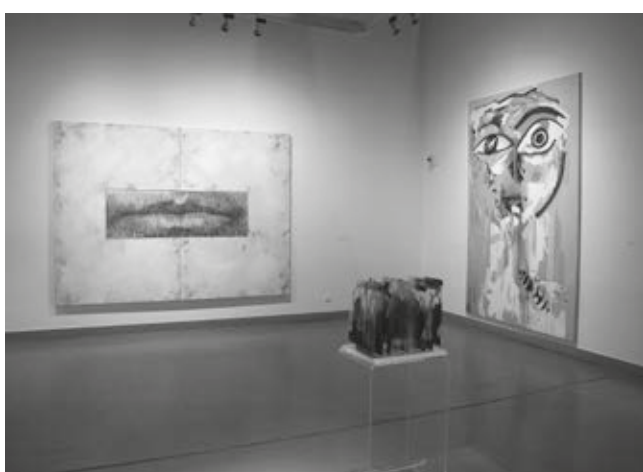
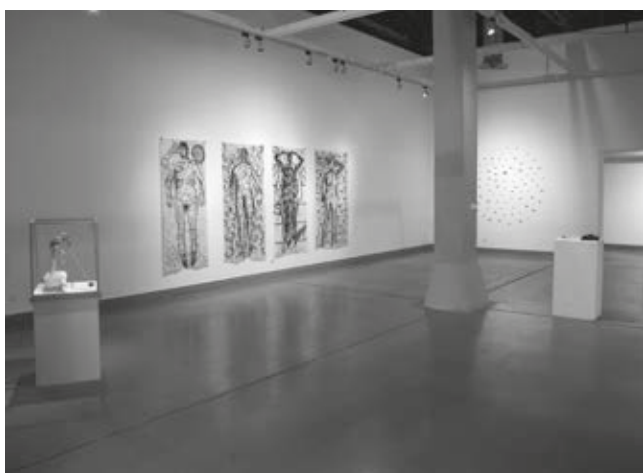
Γνώση και επιθυμία

Η συζήτηση πάνω στο θέμα της λογοκρισίας έχει από καιρό καταγράψει την ύπαρξη, εκτός των ρητών και άμεσα αναγνωρίσιμων λογοκριτικών πρακτικών, και άλλων έμμεσων διεργασιών χειραγώγησης. Ακόμα και η ελευθεριακή «κανονικότητα» της καταναλωτικής κοινωνίας υπαγόταν, υπό αυτήν την έννοια, σε αυστηρές οριοθετήσεις και περιορισμούς. Καθώς η κριτική συνθήκη δυναμιτίζει, σε παγκόσμιο επίπεδο, τις υλικές και συμβολικές προϋποθέσεις της κανονικότητας αυτής, οι αποκλεισμοί που αυτή υπόρρητα επέβαλε γίνονται αίφνης ορατοί και ο κοινός φαντασιακός ορίζοντας που οργάνωνε μια στοιχειώδη συναίνεση καταρρέει. Ανέναντι στην όξυνση των αντιθέσεων και την εμφάνιση ενός απωθημένου Άλλου που εκφράζεται συχνά μέσα από αποκρουστικές πολιτικές μορφές, οι στηλοβάτες του κλονισμένου πολιτικού, οικονομικού, αλλά επίσης καλλιτεχνικού και ακαδημαϊκού, *status quo* ριζοσπαστικοποιούν τον λόγο τους: διεκδικούν μια επιστημική ανωτερότητα που θεμελιώνεται στην κατοχή της (μοναδικής) αλήθειας και την ενσάρκωση του ορθολογισμού. Η αξίωση αυτή προϋποθέτει την καταδίκη του ανορθολογισμού και της «μετα-αλήθειας» των αντιπάλων. Πώς είναι δυνατόν ο κριτικός λόγος να τοποθετηθεί αναστοχαστικά απέναντι σε αυτόν τον διπλό εκβιασμό; Ανάμεσα σε δύο τύπους αξιώσεων εξίσου προβληματικών: μίας που απολυτοποιεί την επιθυμία για αναγνώριση και ταυτότητα του (συνεχώς αποκλεισμένου και ξεχασμένου) Άλλου, επενδύοντάς την ενίοτε με μια απόλαυση χυδαία και ανελεύθερη, και σε μία άλλη που απολυτοποιεί ένα καθεστώς αλήθειας που νομιμοποιεί εκρηκτικές ανισότητες, λειτουργεί μετα-δημοκρατικά και, εν τέλει, εξίσου λογοκριτικά;

Direct and indirect censorship in the era of post-truth

Knowledge and desire

The debate over the issue of censorship has long recorded the existence, on top of explicit and readily identifiable censorship practices, of other indirect manipulation processes. Even the libertarian and permissive “normality” of consumer society implied, in this sense, strict boundaries and limitations. As the current crisis explodes, on a global scale, the material and symbolic preconditions of this “normality”, all the exclusions it implicitly imposed on the social sphere suddenly become visible and the common imaginary horizon once organizing a rudimentary consensus now collapses. Facing the sharpening of the contradictions and the emergence of a repressed Other, often expressed through repulsive political forms, the pillars of a stranded political, economic, as well as artistic and academic, *status quo* radicalize their discourse: they claim an epistemic superiority based on the possession of a (single) truth and on incarnating a supreme rationality. This claim implies the condemnation of the irrationalism and the “post-truth” of the opponents. How can critical discourse respond reflexively to this double blackmail? How can it position itself between two types of claims equally problematic: one that absolutizes the desire of an –admittedly marginalized and forgotten– Other for recognition and identity, investing it with an often obscene and illiberal enjoyment, and another one that absolutizes a truth regime that legitimizes explosive inequalities, functions post-democratically and, ultimately, in a censoring way?

Beral Madra

«Με βάση την αλήθεια»

Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η σύγχρονη τέχνη

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι καλλιτέχνες αλλά και εμείς, οι επιμελητές και οι κριτικοί τέχνης, πιστεύουμε ότι η σύγχρονη καλλιτεχνική παραγωγή και ο τρόπος προβολής και διάδοσης της είναι το πιο ισχυρό μέσο για την αντιμετώπιση των κοινωνικο-πολιτικο-πολιτιστικών προβλημάτων και ανησυχιών, καθώς και το πιο αποτελεσματικό μέσο επικοινωνίας με τους ανθρώπους που είναι κάτω από την πίεση του μηχανισμού της μετα-αλήθειας. Κατά συνέπεια, ως καλλιτέχνες, επιμελητές και κριτικοί τέχνης, πιστεύουμε ότι η σύγχρονη τέχνη, αναζητώντας την αλήθεια με τον φιλοπερίεργο και αιχμηρό χαρακτήρα της, έχει τη δύναμη να εισέλθει σε αυτήν την αναταραχή της μετα-αλήθειας χωρίς επιφύλαξεις και να χαλάσει το παιχνίδι αυτών που την παράγουν.

“Based in truth”

Human rights and contemporary art

There is no doubt that the artists, and we the curators and art critics believe that contemporary art production and its exhibition and dissemination system is the most crucial means of dealing with socio-political-cultural problems and concerns and the most challenging way of communicating with the people who are under the pressure of post-truth apparatus. Consequently as artists, curators, art critics we believe that contemporary art works, with their truth-seeking inquisitive, cutting-edge quality have the power to enter into this post-truth turmoil without reserve and spoil the game of the post-truth producers.

Thalia Vrachopoulos, Ph.D.

Η οικονομική κρίση, η αναζήτηση εξιλαστήριων θυμάτων και ο οπορτουνισμός θέτουν σε κίνδυνο τα ανθρώπινα δικαιώματα

Η ματιά του καλλιτέχνη

Η οικονομική κρίση σε παγκόσμιο επίπεδο, επιφέροντας επικίνδυνα ποσοστά απασχόλησης και σε συνδυασμό με τις συνεχείς αναταραχές στην Αφρική, τη Μέση Ανατολή και την Κεντρική Ασία, αλλά και με την άνοδο του εθνικισμού, οδήγησε σε προσβολή των ανθρώπινων δικαιωμάτων σε όλο τον κόσμο. Κάτι που ισχύει ακόμη περισσότερο για τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, τις γυναίκες, και τις κοινότητες LGBT. Οι θρησκευτικές διώξεις και οι ρητορικές μίσους κατά των μουσουλμάνων, των εβραίων αλλά και των χριστιανών σε ορισμένες περιοχές ολοένα και αυξάνονται. Μια αίσθηση ότι το «διαφορετικό» ή το περιθωριοποιημένο άτομο είναι ανεπιθύμητο και αναλώσιμο διαποτίζει την πολιτική ρητορική.

Οι παγιωμένοι κανόνες δικαίου περί εγγυήσεων και τα στοιχεία τεκμηρίωσής τους έχουν αγνοηθεί, ακυρωθεί ή παραβλεφθεί, αφήνοντας τα βασικά πολιτικά δικαιώματά τους απροστάτευτα.

Οι καλλιτέχνες σε αυτή την έκθεση έχουν δημιουργήσει έργα που αμφισβητούν, αντιτίθενται και αντιτάσσονται σε αυτήν την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το έργο του Nicholas Moore, *Matt the Knife και Lefty Lucy*, 2015, παρουσιάζει μια άποψη ρευστότητας του φύλου, ενώ το έργο του Joan Giordano απεικονίζει σκηνές βιασμού των γυναικείων στρατευμάτων των ΗΠΑ. Η Δέσποινα Μειμάρογλου εμπνεύστηκε τα έργα της από τυπωμένες λέξεις ή εικόνες των μέσων ενημέρωσης και δημιουργήσε, με σαρκασμό και ειρωνεία, το δικό της έργο-διαμαρτυρία. Τα έργα της Άρτεμις Αλκαλά απεικονίζουν την κρίση των Σύρων προσφύγων στην Ελλάδα. Και η Άρτεμις Ποταμιάνου, ορμώντας από το ιδεώδες της ελευθερίας της έκφρασης, τοποθετεί εξώφυλλα βιβλίων το ένα δίπλα στο άλλο σχηματίζοντας το μήνυμα *There is No Must in Art. Art is Free*.

Economic Crises, Scapegoating and Opportunism Imperil Human Rights

The Artist's Perspective

Significant global economic crises, causing perilous rates of employment, coupled with ongoing violence in Africa, the Middle East and Central Asia as well as the rise of nationalism have resulted in worldwide human rights coming under attack. This is especially true for refugees, immigrants, women, and LGBT communities. Religious persecution and hate speech are on the rise against Muslims, Jews and in some areas Christians. A sense that the “other” or the marginalized person is unwelcome, unwanted and disposable pervades political rhetoric.

Established rules of law concerning warrants and the evidence supporting them have been ignored, overruled or disobeyed leaving the marginalized without basic civil rights protections.

The artists in this exhibition have created works that challenge, question and oppose these human rights violations. Nicholas Moore's *Matt the Knife and Lefty Lucy* of 2015 offers a view of gender fluidity, while Joan Giordano's contemporary work depicts scenes of rape of US female troops. Despina Meimaroglou has created works from printed words or images from media sources to create her own protest artwork, using sarcasm and irony. Artemis Alcalay's works depict the Syrian refugee crisis in Greece. And, concerned with freedom of expression, Artemis Potamianou sets book covers side by side with the message *There is No Must in Art. Art is Free*.

Το δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση του κοινωνικού φύλου και της σεξουαλικότητας

Η έκθεση «Ταυτο-ετερό-τητα» στην 5η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης

Κωστής Τσιτσελίκης
Kostis Tsitselikis

Η εθνική ορθότητα ως φίλτρο λογοκρισίας της δημόσιας συζήτησης

Με μια τυχαία σποραδικότητα επανέρχονται στη δημόσια συζήτηση τα «εθνικά θέματα» προκαλώντας πάθη και εντάσεις. Πάθη και εντάσεις που συνδέονται όχι με τη συνήθη διαδικασία μια ανοιχτής και, άρα, δημοκρατικής έκφρασης αντίθετων ή παραπληρωματικών απόψεων, αλλά που εδράζονται στην υπόνοια ότι κάποια συγκεκριμένη άλλη άποψη δεν μπορεί να διατυπωθεί: τα «εθνικά θέματα» έχουν ένα στενό και δεδομένο πλαίσιο συζήτησης, που δομείται από θέσεις συγκροτημένες και από αξιώματα που δεν επιδέχονται αποκλίσεις. Οι μεταβολές δε της θεματολογίας και του περιεχομένου που μπορεί να συντελεστούν στην πορεία του χρόνου χαρακτηρίζονται από μεγάλη δυσκαμψία και αντιστάσεις, αν συσχετιστούν με τις ευρύτερες μεταβολές των ιδεών, των απόψεων και των στάσεων που διέπυρναν την ποιότητα της ελευθερίας της ελληνικής κοινωνίας κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Η αντίσταση και οι προκαθορισμένες στάσεις στα συγκεκριμένα ζητήματα συνεχονται με το εθνικό φαινόμενο όπως αυτό καθορίζεται από την εθνική ιδεολογία και τη συγκρότηση της ελληνικότητας, μέσω του ελληνικού έθνους και του ελληνικού κράτους, δύο κύκλων επάλληλων με ισχυρές και αμοιβαίες εξαρτήσεις.

The national correctness as a censorship filter of the public debate

The "national issues" revert to debate with a random sparseness. They trigger passions and tensions which are not associated with the usual procedure of an open and therefore democratic expression of contrasting or spinal views, but anchored in suggesting that another particular aspect cannot be raised. The "national issues" have a narrow and assumed context of discussion that is formed by structured opinions and axioms that cannot diverge. The changes of the subjects and content that can be made in the course of time are characterized by high stiffness and resistance when associated with the wider changes of ideas, opinions and attitudes which increased Greek society's quality of freedom in recent decades. Resistance and predetermined opinions about those specific issues are connected with the national phenomenon as defined by national ideology and the establishment of Hellenism through the Greek nation and the Greek state, two successive cycles characterized by strong and mutual dependencies.

Το ζήτημα της ταυτότητας του κοινωνικού φύλου και το δικαίωμα του έμφυλου αυτοπροσδιορισμού επανέρχεται σήμερα ως ζωτικό πεδίο αμφισβήτησης και διεκδίκησης των δικαιωμάτων του ανθρώπου, ακόμη και σε κοινωνίες που έμοιαζε κεκτημένο. Ο τίτλος της έκθεσης είναι ένας νεολογισμός, μια κατασκευασμένη σύνθετη λέξη που επινοήσαμε για να καταστήσουμε σαφές ότι η έννοια της ετερότητας, του ξένου ή του διαφορετικού ενυπάρχει μέσα στην ταυτότητα.

Η έκθεση «Ταυτο-ετερό-τητα» οργανώθηκε το καλοκαίρι του 2015 στο πλαίσιο της 5ης Μπιενάλε Θεσσαλονίκης από το Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης σε συνεργασία με το Πεδίο Δράσης Κόδρα, το Thessaloniki Pride και τον Δήμο Θεσσαλονίκης σε επιμέλεια της γράφουσας και του Θεόδωρου Μάρκογλου. Ήταν επιλογή μας από την αρχή να θέσουμε σε δημόσιο διάλογο το ζήτημα της ταυτότητας του φύλου και γι' αυτό επιλέξαμε έναν εμβληματικό δημόσιο χώρο, το δημαρχείο της Θεσσαλονίκης. Από ερευνητική και επιμελητική σκοπιά μας ενδιέφερε να ανιχνεύσουμε διαφορετικές εικαστικές μορφοποιήσεις του ζητήματος που δυστυχώς αποτελεί μέχρι σήμερα πεδίο αντιπαράθεσης σε μια εποχή έξαρσης του νέο-συντηρητισμού, των ρατσιστικών, ομοφοβικών, λεσβιοφοβικών και τρανσφοβικών συμπεριφορών, της επίθεσης κατά των δικαιωμάτων των γυναικών και των διακρίσεων στη βάση της φυλής, της εθνότητας, του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου.

The right to free expression of gender and sexuality

The exhibition "Ident-alter-ity" in the context of the 5th Thessaloniki Biennale of Contemporary Art

The issue of the gender identity and the right to gender self-determination is once again at stake and should be claimed anew even in societies that it appeared to have been acquired. The concept of otherness, of the strange or the different is inherent within our identity. The strange or the uncanny is part of the self and it is as such that appears at a plethora of theoretical approaches and artistic proposals.

Within the framework of the 5th Biennale of Thessaloniki, the Centre of Contemporary Art of the State Museum of Contemporary Art in collaboration with Action Field Kodra, Thessaloniki Pride and the Municipality of Thessaloniki, organized the exhibition "Ident-alter-ity" during the summer of 2015 (curators: Syrago Tsiara and Theodore Markoglou). Our aim was to detect and present in a public space –the city hall of Thessaloniki- various visual formulations of an issue, which is transformed once again in an arena of conflict in an age which has seen a rise in neo-conservatism, racist, homophobic, lesbophobic and transphobic behaviors, attacks against women and discrimination based on race, nationality, sexual orientation and gender identity.

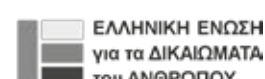

Όλες οι φωτογραφίες προέρχονται από την έκθεση «Το Δικαίωμα να είσαι Άνθρωπος» στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, το Goethe Institut Θεσσαλονίκης και τον ΟΤΕ (Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2017)

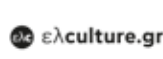
All photos are from the exhibition «The Right to be Human» at the Contemporary Art Center of Thessaloniki, the Goethe-Institut Thessaloniki, and OTE (January - February 2017)

THE RIGHT TO BE HUMAN
Το Δικαίωμα να είσαι Άνθρωπος

Συνεργαζόμενοι Φορείς / Collaborating Organizations

Χορηγοί Επικοινωνίας ΚΜΣΤ / SMCA Media Sponsors

Υποστήριξη / Support